

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

82-22/15
TRGOVAČKI SUD 4
U ZAGREBU
PRIMLJENO
29-09-2015
poštomi — neposredno
u primj. priloga
pristojba

77. Pž-5579/15-3

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Dubravke Matas, predsjednice vijeća, Ivane Mlinarić, sutkinje izvjestiteljice, i dr. sc. Srđana Šimca, člana vijeća, u stečajnom predmetu povodom prijedloga za otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom LIKA PROJEKT d.o.o., OIB 30679140362, Karlovac, Mokrice 23, kojeg zastupa zastupnik po zakonu dužnika Svetozar Popović, odlučujući o žalbi zastupnika po zakonu dužnika SVETOZARA POPOVIĆA, protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalne službe u Karlovcu poslovni broj St-22/15 od 12. lipnja 2015., u sjednici vijeća održanoj 9. rujna 2015.

riješio je

I. Odbija se žalba zastupnika po zakonu dužnika SVETOZARA POPOVIĆA kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalne službe u Karlovcu poslovni broj St-22/15 od 12. lipnja 2015. u točki I. izreke.

II. Uvažava se žalba zastupnika po zakonu dužnika SVETOZARA POPOVIĆA i ukida rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalne službe u Karlovcu poslovni broj St-22/15 od 12. lipnja 2015. u točki II. izreke i predmet vraća tom sudu na ponovan postupak.

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem u točki I. izreke odbijen je prijedlog predlagatelja od 5. lipnja 2015. za produljenje roka za uplatu predujma za pokriće troškova prethodnog postupka, a točkom II. izreke odbačen je prijedlog od 9. siječnja 2015. za otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom LIKA PROJEKT d.o.o., Karlovac, Mokrice 23, OIB 30679140362.

U obrazloženju se navodi da je sud odbio prijedlog za produljenje roka za uplatu predujma za pokriće troškova prethodnog postupka jer je sud u smislu odredbe čl. 111. st. 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 148/11-pročišćeni tekst i 25/13; dalje: ZPP) u svezi s čl. 6. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 82/06, 116/10, 25/12 i 133/12; dalje: SZ) našao da se u konkretnom slučaju ne radi o sudskim rokovima, već o roku od 15 dana koji je određen Zakonom (čl. 41. st. 2. SZ-a), stoga sud zakonom propisan rok nema mogućnosti produljiti, slijedom toga odlučeno je kao u točki I. izreke pobijanog rješenja. Predlagatelj je zaključkom poslovni broj St-22/15 od 13. svibnja 2015. pozvan uplatiti predujam troškova vođenja prethodnog postupka u iznosu od 10.800,00 kn uz upozorenje da će ako se zatraženi iznos ne uplati u dodijeljenom roku prijedlog biti odbačen sukladno odredbi čl. 39. st. 2. i čl. 41. st. 2. SZ-a, da predlagatelj zatraženi predujam za pokriće troškova prethodnog postupka nije uplatio nego je podneskom od 5. lipnja 2015. zatražio od suda da mu se produlji rok za uplatu predujma za pokriće troškova prethodnog postupka i omogući obročno plaćanje radi teške financijske situacije. Kako predlagatelj zatraženi predujam za troškove vođenja prethodnog postupka nije uplatio, to je na temelju odredbe čl. 42. st. 1. SZ-a dužnikov prijedlog za otvaranje stečajnog postupka odbačen.

Protiv navedenog rješenja žali se predlagatelj i ponovno navodi da zbog financijske situacije nije mogao uplatiti traženi iznos od 10.800,00 kn. Predlaže da mu sud produži rok plaćanja na pet obroka.

Žalba je djelomično osnovana, ali ne iz navedenih razloga.

Pobijano rješenje ispitano je sukladno odredbi čl. 381. i čl. 365. st. 2. ZPP-a, u vezi s čl. 6. SZ-a u granicama žalbenih razloga i pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. ZPP-a, kao i na primjenu materijalnog prava.

Pobijanim rješenjem odbijen je prijedlog za produljenje roka za uplatu predujma za pokriće troškova prethodnog postupka i odbačen je dužnikov prijedlog za otvaranje stečajnog postupka iz razloga što predlagatelj nije uplatio zatraženi iznos predujma za troškove vođenja prethodnog postupka.

Prvostupanjski sud je pravilno odlučio kada je odbio prijedlog predlagatelja za produljenje roka za uplatu predujma za pokriće troškova prethodnog postupka i za to u smislu odredbe čl. 111. st. 2. ZPP-a dao jasne razloge koje prihvaća i ovaj sud.

Žalbeni sud, međutim, nalazi da prvostupanjsko rješenje ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama, odnosno o tome zbog čega uopće sud smatra potrebnim provoditi prethodni stečajni postupak, unatoč tome što predlagatelj-dužnik svoju insolventnost potkrjepljuje Očevidnikom FINE, dostavlja javnobilježnički ovjеровljeni popis svoje imovine, ispis bruto bilance, saldo partnera (dobavljači i kupci).

Prema odredbi čl. 39. st. 1. SZ-a stečajni postupak se pokreće prijedlogom vjerovnika ili dužnika, a sukladno čl. 41. st. 1. SZ-a stečajni je vjerovnik kao predlagatelj dužan uplatiti predujam za pokriće stečajnog postupka u iznosu koji zaključkom odredi stečajni sudac.

Međutim, u Stečajnom zakonu nema propisane obveze plaćanja predujma za dužnika-predlagatelja, jer je odredbom iz čl. 41. st. 1. SZ-a propisana samo obveza plaćanja predujma za stečajnog vjerovnika kao predlagatelja, a odredba iz stavka 4. istog članka je preostala i nakon stupanja na snagu Zakona o izmjenama i dopunama Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 82/06) kojim je izmijenjen čl. 41. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 44/96, 29/99, 129/00 i 123/03) te tim izmjenama u stavku čl. 41. st. 1. SZ-a na plaćanje predujma više nije obvezan svaki predlagatelj otvaranja stečaja nego samo stečajni vjerovnik kao predlagatelj. Odredbom čl. 42. st. 3. SZ-a predviđena je mogućnost da ako osoba ovlaštena za zastupanje dužnika po zakonu predloži otvaranje stečajnog postupka da stečajni sudac može bez prethodnog postupka donijeti rješenje o otvaranju stečajnog postupka.

Iz spisa proizlazi da je dužnik 9. siječnja 2015. podnio prijedlog za otvaranje stečajnog postupka, sukladno čl. 39. st. 4. SZ-a, navodeći da mu je račun blokiran od 2. travnja 2014., da je nad dužnikom odobreno sklapanje predstečajne nagodbe 13. prosinca 2013., ali da dužnik nije mogao podmirivati svoje obveze i da nema izgleda za deblokadu računa. Smatra da su ispunjeni stečajni razlozi jer je dužnik u blokadi duže od šest mjeseci. Uz prijedlog je dužnik dostavio rješenje trgovačkog suda, prijavu potpisa, bruto bilancu, saldo partnera kupci-dobavljači, Očevidnik FINE o redoslijedu plaćanja, potvrdu da nema zaposlenih i ovjereni prokazni popis imovine.

Prema tome, dužnik je podnio prijedlog za otvaranje stečajnog postupka navodeći da je račun blokiran neprestano od 2. travnja 2014. Iz priloženog Očevidnika FINE o redoslijedu plaćanja s obračunatom kamatom od 2. travnja 2014. do 30. prosinca 2014. evidentirane su neizvršene osnove za plaćanje, a nepodmirene obveze na dan 30. prosinca 2014. iznose 427.353,95 kn (list 12. - 14. spisa). Dužnik u prijedlogu navodi da ne može izvršavati svoje obveze, da su ispunjeni uvjeti za otvaranje stečajnog postupka, jer je račun dužnika u blokadi duže od šest mjeseci, da nema imovine te da nema zaposlenih, a novčane tražbine, koje ima, nisu naplative.

Prema odredbi čl. 42. st. 1. SZ-a, prethodni postupak je postupak radi utvrđivanja uvjeta za otvaranje stečajnog postupka. Smisao provođenja prethodnog postupka je u utvrđivanju uvjeta za otvaranje stečajnog postupka, dakle prvenstveno postojanje stečajnih razloga. Ako je stečajni sudac u mogućnosti ocijeniti postojanje kojeg od stečajnog razloga već na temelju činjeničnih navoda iz prijedloga i dokaza uz prijedlog, onda postoji i mogućnost otvaranja stečajnog postupka bez provođenja prethodnog postupka, kao što je navedeno u citiranoj odredbi čl. 42. st. 3. SZ-a.

Iako citirana odredba Stečajnog zakona daje stečajnom sucu pravo na diskrecijsku ocjenu, to ne znači da prvostupanjski sud, ako ocijeni da u konkretnom slučaju nema uvjeta za primjenu čl. 42. st. 3. SZ-a to ne mora i obrazložiti. Diskreciono pravo stečajnog suca mora se promatrati u smislu svrhe provođenja prethodnog postupka, a to je prema citiranoj odredbi utvrđivanje uvjeta za otvaranje stečajnog postupka. Provođenje prethodnog postupka u smislu odredbe čl. 41. SZ-a nikako se ne može tumačiti kao beziznimna dužnost stečajnog suca provođenja prethodnog postupka. Osim toga dužnik u prijedlogu predlaže otvaranje stečajnog postupka zbog nesposobnosti za plaćanje (insolventnosti) te tu svoju insolventnost koja predstavlja i stečajni razlog potkrjepljuje Očevidnikom FINE sa stanjem evidentiranih i nepodmirenih obveza od 2. travnja 2014. do 30. prosinca 2014.

Kako predlagatelj-dužnik svoju insolventnost potkrjepljuje Očevidnikom FINE te tvrdi da nema nikakve imovine, a da su novčane tražbine nenaplative, stečajni sudac je morao dati jasne razloge zbog čega smatra potrebnim provoditi prethodni postupak, što sud međutim nije učinio. Stoga se odluka prvostupanjskog suda u tom dijelu ne može ispitati.

Slijedom navedenog valjalo je na temelju odredbe čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s čl. 6. SZ-a pobijano rješenje u točki I. izreke potvrditi, a na temelju čl. 380. t. 3. ZPP-a u vezi s čl. 6. SZ-a ukinuti u točki II. izreke i predmet u tom dijelu vratiti na ponovan postupak.

U ponovljenom postupku prvostupanjski sud će ponovno ocijeniti sadržaj prijedloga za otvaranje stečajnog postupka i podnesenih priloga, te će donijeti novu, na zakonu osnovanu odluku u kojoj će dati razloge o odlučnim činjenicama na koje je ukazano ovim rješenjem.

U Zagrebu 9. rujna 2015.

PREDSJEDNICA VIJEĆA
DUBRAVKA MATAS, v.r.

Za točnost otpravka
ovlašteni službenik

U. Z. B. Matijević
BRANKICA CURMAN